

33
 Γενος 'Ανατολῆς τῆς Ἀρμενιοπόλεως (Αουλί-Μπουργός), σφίζονται τίσσασαι τοιοῦτοι τύμβοι ἀπὸν ἀπέχοντες ἀλλήλων, γνωστοὶ ἀπὸ τῶν περιόρων ὑπὸ τὸ ὄνομα χάρματα». Παρὰ τὴν Βιζύην, τὴν ἀρχαίαν πρωτεύουσαν τῶν Ἀσσιῶν, σοφίζονται 32 τῶν ὁμοίων δ' ἐπιπλοῦστερος Γκιόλ-τεπέ (ὀρθοαιμοβλόφος) καλούμενος παρέχει εὐρύτατον ὄριζοντα εἰς τὸν παρατηρητὴν, ἐνήμενον ὡς λέγεται τὰ Ἰσθμὴν Προποντιίδα καὶ τὸν Βῆξινον Πόντον. Ἄλλαι 4 γήλοροι ὑπάρχουν πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ χωρίου Ἀχμὴ-Βέη, ἄλλαι 4 Ν. Α. τοῦ χωρίου Τοπιτ-κοί, 6 πρὸς Ἄν. τοῦ χωρίου Σατῆ-κοί, καὶ ἄλλαι πρὸς τὴν ἀρχαίαν Καραβιζιὴν(1) Κατὰ τὸν G. Seure καὶ N. Degrand (2), οἱ ὁποῖοι ἐνησχολήθησαν περὶ αὐτῶν καὶ ἀνεσκαψάν τινας ἐξ αὐτῶν, καθ' ἑλπίην τὴν Ἑρρίκην, ἀνεσκαψάντα εἰς 10.000 περίπου. Κυρίως δὲ μὲν παρατηροῦνται παρὰ τὴν Νιουβόλαιαν, τὴν πεδιάδα τοῦ Καζανλίκ περὶ τὴν Ζαγοράν καὶ τὴν πεδιάδα τῆς Σόφρας. Ἀπὸ τῆς Ζαγορᾶς μέχρι Φύλακουπόλεως, καὶ ἀπὸ τῆς Ζαγορᾶς μέχρι τοῦ Ἀρακλή-Μαχαλί, καθὼς καὶ παρὰ τὸν ὄρειον Ἰουάνη, παρατηρεῖται ἀφθονία τοιοῦτων τύμβων. (3) Δι' ὅ ἡ Β. Ἑρρίκη δένεται τὰ ὀνομασθῆ χώρα τῶν τύμβων.

Γόφω ἀπὸ τὰ σημαντικότερα Τευρκικὰ ἢ Βουλγαρικὰ χωρία, τὰ ὁποῖα ἀντικατέστησαν τὰς ἀρχαίας Ῥωμαϊκὰς καὶ Βυζαντινὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι πάλιν ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν τῶν ἀρχαίων Ἑσθρικῶν πόλεων, κατὰ γενικὸν κανόνα εὐρίσκονται τοιοῦτοι τύμβοι. Μάλιστα εἰς κολλὰ τῶν χωρίων τούτων εὐρίσκονται εἰς τὸ μέσον τῶν νεκροτάφειν ὡσάν τὸ μέρος τοῦτο τῆς ταφῆς, ὅπως λέγει ὁ Dumont, διὰ τὰ φυσικὰ ταῦτα κέντρα τῶν πληθυσμῶν, νὰ μὴ ἤλλαξε ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων.

'Ἄλλ' εἰς τὴν ἐρησιόμενον οἱ τύμβοι ἢ tumuli οὗτοι; Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκρησόμενοι ὡς τύφοι, ὡς ἀπαδεικνύεται ἐκ τῶν γενομένων ἀνεσκαφῶν. Οἱ ἀπλούτεροι ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ σχηματιζόμενοι δι' ἐπισωρευτικῶν χάρματος ἐκδοῦς ἀπέσωσ; ἐπὶ τοῦ σώματος ἢ τῆς τέφρας τοῦ νεκροῦ, εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἀποτελέσῃ ἀρχαία ἀψηλὸν γήλοφον. Τοιοῦτοι τύμβοι εἶναι ὁ τοῦ Πατριόλου (5) καὶ ὁ τύμβος τῶν ὁμοίων ἀνήγερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς τεφρᾶς τῶν Μαραθονομίων.

Ἐπὶ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων οἱ τύμβοι οὗτοι ἦσαν ἐν μεγάλῃ χρήσει. Ἐνίστατο δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῶν ἰδριετο ἀναθηματικὴ στήλη. (6) Αὐτὰς ἐπὶ νεκρῶν; τ' ἐπὶ καὶ τεφρᾶς νεκροῦ, τύμβων χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες; τήθημεν ἀπεριττωτὸν τύμβον εἴθως ἐστρατῶν.

(Ὀδυσσεΐας Μ, 13—15).

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ταφῆς φάνηται δι' ἀσπιδόβη ἐπὶ πολύ.

Ὁ κύριος τύφος εἶκται εἰς τὸ κέντρον τοῦ σχηματιζομένου γήλοφου ἐν τῷ χρόνῳ ὅπως ἔδεικται καὶ εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ.

Ὁ Ὀμηρὸς δὲν γνωρίζει τὴν ταφήν, ἀλλὰ μόνον τὴν καθὼν τῶν νεκρῶν, ἔθιμον τοῦ ὁποῖου ἢ καταγωγή εἶναι ἀρχαιοτάτη. (7) Ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἦδη εἰσέχθη τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς καθύστες τῶν νεκρῶν, ἔθιμον ἐμπλησθὲν διὰ δημοτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ δημονομικῶν λόγων.

Αἱ δὲ πυρᾶι νεκρῶν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς ταφῆς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐπεκράτησε καθ' ὅσον αἱ νεκροὶ ἀνεσκαφῆν ἐξ αὐτῶν τῶν τύμβων ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων καὶ Ἰταλῶν.

Οἱ Ἕλληρες τῆς Μικρασίας καὶ τῆς Ἰωνίας δὲν ἐγνώριζον τὴν καθὼν καὶ ἔδεικται τοὺς νεκροὺς ἐπὶ τῆς ταφῆς σκεπάζοντες καὶ πρὸς τὰς δημοτικῶν αὐτῶν δεξιάς τε καὶ ἀριστεράς ὡς ὁ ἄνθρωπος μετὰ θάνατον συνεχίζε τὸν ἔπιγον βίον. Οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ Ἰταλοὶ τῶν Ἑλληνιστικῶν μεσηρῶν καὶ οἱ Πυθαγόρικοι ἐνεσκαψάν τοὺς νεκροὺς των.

Ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας ὡς ἐξῆς περιγράφει τὰ τῆς ταφῆς τῶν ἀρχαίων Ἑσθρικῶν. «Τρεῖς ἡμέρας προηθελοῖ τὸν νεκρὸν καὶ παντοῖα σφάζοντες ἱερὰ ἐκχωρίζονται προκλινοῦντες, προῖοντο ἔπειτα δι' ἀπαιτοῖν κατασκευάζοντες ἢ ἄλλως γῆ κρύψαντες, χῶμα δὲ χεύαντες ἀγῶνα πειλοῖται παντοῖον, ἐν τῷ τὰ μέγιστα ἀδελφα ἰθιεται κατὰ λόγον μονομαχίας» (9)

Αἱ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γενομένη ἀνεσκαφαί, ἐπιβεβαιώσασιν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου.

Οἱ περὶ αὐτῶν ἀσκαφθέντες Βουλγαρὸι ἀρχαιολόγοι, ὅπως οἱ ἀδελφοὶ Shkorpil καὶ ἄλλοι τοὺς ὀνομαζοῦν διὰ τοῦ Γολιτικοῦ ὀνόματος terrasses (ὄψωμα γῆς, ἐπίχωμα) πράγμα τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Seure ἀπλῶς σημαίνει τὸ στήμα, ἀρκεῖ δὲ μὲν ἀγνωστον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν. Οἱ χωρικοὶ τῆς Βουλγαρίας τοῦ ὀνομαζομένου (poghill)—τύμβοι, ἢ χάρματα πλατῖα)

Κατὰ τὸν Seure ἔχουν ἀναλογίαν πρὸς τινας σωροὺς χωμάτων (gisement) τῆς Βοσνίας, τὰ ὁποῖα οἱ Βόσνιοι ἀρχαιολόγοι ὀνομαζοῦν Wallbautern, καθ' ὅσον χωροκτοῦνται ἐπὶ κεντρὸς καλύμματος καὶ μὲς τῶν ἑξ ἑλπίων (10).

(1) Σάββα Λουκίου, Ἱστορία τῆς ἐπαρχίας Βιζύης καὶ Μηδείας 1899 σελ. 106
 (2) G. Seure καὶ N. Degrand, Exploration de quelques tells de la Thrace, ἐν τῷ Bulletin de Correspondance Hellénique, 1906 σελ. 356 καὶ ἑξῆς.
 (3) Γεωργίου Ασμουσιᾶδου in. loc. cit. σελ. 90 Ἐκκλησιαστικὴ ἀλήθεια 1898 σελί; 250.
 (4) Albert Dumont in. loc. cit. σελ. 199.
 (5) Ὀμηρὸς ὡς ἐξῆς περιγράφει τὴν ταφήν αὐτοῦ: Ἡρώτων μὲν κατὰ πυρκαϊῶν οὐδὸν εἶδον εἶθαι οἶον ἔσον ἐπὶ φλόγῃ ἤθε. βαθεῖα δὲ κἀπασα τέφρη κλιοντες δ' ἐπὶ τοῦ ἐνός; ὅστις λευκὰ ἄλλογον εἰς χροῖον πάλιν καὶ διαλασκ δερμόν, ἐν κλισίῳ δὲ θάντες ἐσθφ. καὶ κάλυφον, ταρῶσαντο δὲ στήμα θεμελία τα προβάλετο ἀμφὶ πυρῆν εἶθαι δὲ κνήην ἐπὶ γυῖον ἔχονον. (Ἰλιάδος Ψ, 250—257)
 (6) Προβλ. Πλάτος P. 454 καὶ A. 371. Κατὰ τὸν Πλουτάρχου (VIII, 4, 9) ὁ ἄσκαφον ἐν Περσέσῳ ὁ τύφος τῆς Αὔρης γηγῆμα λίθος περιεσπόμενον κρηπίδα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁμοῖου ἦτο ἐστρατῶν ἀγαλμα γυναικῶν. Ἡ Αὔρη αὐτῆς ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἄϊκου καὶ τῆς Νηϊσίδας καὶ μήτηρ ἐν τοῦ Ἡρακλέους τοῦ Τηλέφου.
 (7) Π. Καβαβιά, Προῖστορικὴ Ἀρχαιολογία σελ. 650 καὶ ἑξῆς.
 (8) Προβλ. Γεωργίου Παπαμιχαήλ, Ἡ καθύστες τῶν νεκρῶν, 1912, σελ. 6.
 (9) Ἡροδότου, γ. 8. Προβλ. Ἡρακλέους Βασιλίου, Λόγοι Ἑσθρικοὶ, σελ. 23.
 (10) C. Seure in. loc. cit. σελ. 360. Τὸ Μουσείον τοῦ Serajevo ἐν Βοσνίᾳ εἶναι πληρωτάτων εἰς προῖστορικὰ ἀρχαιότητα, αἱ ὁποῖαι φανερῶνται συγγενεῖσθαι μὲ τὰς Ἑσθρικὰς τοιούτας.

ΓΗΛΟΦΟΙ
 ἐλθούσαν Κυρια-
 ἐκλεκτοῦ κόσμου
 οἱ γάμοι τοῦ καλ-
 κ. Νικολάου Σε-
 νοματάρχου μετὰ
 ἡς καὶ χαρτοβρύ-
 σοβέλλας Σιβι-
 αλίσσης. Παράνυ-
 δ κ. Βασίλειος

χομματα τὸν βίον
 ν καὶ εὐδαίμονα.

Η ΑΝΤΥΠΑ

ος τῆς ἡλικίας τῆς Ἀ-
 Ἀθήναις ἢ θυγάτηρ
 μας κ. Π. Ἄντὺ-
 Ἄντυπα. Πρὸς τοὺς
 ἀσθέντας γονεῖς καὶ
 Ἑσθρικὰ Νέα ἄπει
 νὰ συλλυπητήρια.

ΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

26 ἐτῶν ἀπεβίωσαν
 μας Ἄντωνιος Ἄν-
 κληρῶς δοκασθέν-
 καὶ συγγενεῖς ἐκφρα-
 ῖά μὲν συλλυπητήρια

ΒΡΑΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

γέτας ἀφίχθησαν
 τὴν παρελθούσαν
 οἱ πληρεξούσιοι
 μας κ. κ. Κανέτος
 ἰου καὶ Ἀναγνώ-

ΤΟΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΘΡΑΚΗ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΤΟΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΘΡΑΚΗ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΤΟΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΘΡΑΚΗ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΤΟΝ ΠΛΗΜΜΥΡΩΝ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

ΘΡΑΚΗ

ροφορίας τῆς Γε-
 σσεως αἱ ἐν Ἑσθρίκῃ
 ται ζημίαι ἐκ τῶν
 ἐλάχιστοι, ἐν

